

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514212082
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1514212082.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 603481, so sídlom: Primaciálne nám. 1, Bratislava, proti žalovaným: 1/ B.. G. G., U.. X.X.XXXX, R.: D. E. G. X, R., 2/ B.. B. Á., U.. XX.XX.XXXX, R.: I. XX, R. a intervenienta na strane žalovaných: Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom: Búdková 36, Bratislava, o určenie vlastníctva, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 23.05.2019, č.k. 15C/254/2014-136, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaným 1/ a 2/ a intervenientovi na strane žalovaných sa voči žalobcovi p r i z n
á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovaným súd prvej inštancie priznal plnú náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 15c ods. 1 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a vecne tým, že Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12.2.2001 domáhal určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam - pozemkom bližšie špecifikovaným v žalobnom návrhu a zmenou návrhu zo dňa 14.11.2002 aj určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi Slovenským pozemkovým fondom - žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a žalovanými v 2. až 62. rade ako kupujúcimi, resp. neplatnosti ďalších kúpnych zmlúv, ktoré uzatvorili pôvodní kupujúci s ďalšími nadobúdateľmi. Konkrétne voči žalovanému v 10. rade C. G. a žalovanej v 11. rade L. G. určenia neplatnosti kúpnej zmluvy 4K 0682 97, ktorej predmetom boli pozemky v k.ú. D.a parc. č. XXXX/X záhrada vo výmere 314 m² a parc. č. XXXX/X záhrada v podiele 1/34 - 10,147 m² (ďalej len predmetné nehnuteľnosti). Konanie sa vedie pod sp.zn. 15C 38/2001. Žalovaný v 10. rade po začatí konania, dňa 22.4.2002 zomrel, na jeho miesto v zmysle § 107 ods. 4 O.s.p. do konania vstúpila jeho dedička - pozostalá manželka L. G. (žalovaná v 11. rade) podľa Osvedčenia o dedičstve č. D 351/02, Dnot 70/02. Následne L. G. previedla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam darovacou zmluvou zo dňa 26.9.2012 na deti B.. G. G., K. B.. B. Á.. Rozhodnutím Správy katastra pre hl. mesto SR č. V 21245/12 zo dňa 26.9.2012 bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech B.. G. G. K. B.. B. Á. k pozemku parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 345 m², každý v podiele 1/68 a k pozemku parc. č. XXXX/X záhrady o výmere 314 m² každý v podiele 1, ktorí do konania 15C 38/2001 vstúpili v zmysle § 92 ods. 2 O.s.p. ako odporcovia v 64. a 65. rade na miesto žalovanej v 11. rade titulom prevodu vlastníckeho práva darovacou zmluvou a povoleného vkladu vlastníctva a žalovaná v 11. rade tým prestala byť účastníčkou konania.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil sa s písomným vyjadrením Slovenského pozemkového fondu ako žalovaného v 1. rade v pôvodnom konaní 15C 38/01, listinami založenými do spisu 15C 38/01 a ďalšími listinami založenými stranami v tomto vylúčenom konaní a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V tomto (vylúčenom) konaní sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k pozemkom registra "C" KN parc. č. XXXX/X k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX a parc. č. XXXX/X k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX. Predmetné pozemky vznikli z pôvodnej pozemkovoknižnej parc. č. XXXX, zapísanej v pozemnoknižnej vožke č. XXXX. Pôvodná parcela bol vedená ako kultúra "les" a od roku 1960 bol vlastníkom predmetnej parcely Československý štát v správe Obvodného národného výboru Bratislava - Petržalka. Československý štát nadobudol nehnuteľnosti podľa dekrétu prezidenta republiky č. 104/1945 Zb. ako konfiškát, ktorý bol následne pridelený do správy Obvodného národného výboru Bratislava - Petržalka, a ktorý s ním bol oprávnený nakladať ako neprideleným konfiškátom. V tomto prípade boli splnené oba zákonné predpoklady pre prechod vlastníctva zo štátu na obce zo zákona, teda podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí t.j. vlastníctvo Slovenskej republiky a existencia práva hospodárenia národného výboru ku dňu 24.11.1990 (ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení). Žalobca ďalej tvrdil, že v danej lokalite vznik záhradkových osád bol podmienený vydaním územného rozhodnutia svedčiaceho o tom, že dotknuté pozemky je možné v zmysle územného plánu využiť pre záhradkárске účely. Základná organizácia LIDO 5-12 vznikla z pôvodnej Základnej organizácie 5-1 Petržalka, ktorá nemala nikdy usporiadaný vzťah k pozemkom. O tejto skutočnosti svedčí aj rozhodnutie bývalého Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č. XXXX/XXXX/XXXX/XX/LVY zo dňa 30.11.2012, ktoré poukazuje na to, že v danej lokalite nebola riadne zriadená záhradková osada.

5. Ak teda neprišlo k zriadeniu záhradkovej osady, nebolo ani dôvodné zo strany Slovenského pozemkového fondu vyhotovovať geometrický plán č. XXXXXXXX-XX, ktorým sa vytvorili nové pozemky (záhradky spolu s prístupovými chodníkmi), medzi inými aj žalované nehnuteľnosti, ktoré boli následne v roku 1997 zapísané v prospech Slovenského pozemkového fondu a tento nebol oprávnený s predmetom tohto sporu ďalej nakladať a prevádzať nehnuteľnosti v prospech právnych predchodcov označených žalovaných. Vlastnícke právo z československého štátu bolo pôvodne zapísané v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu dňa 14.8.1997, avšak následný prevod jednotlivých záhrad v prospech fyzických osôb podľa kúpnej zmluvy č. 4K 0682 97, ktorej vklad bol povolený dňa 11.5.1998, bol realizovaný výlučne zo strany Slovenského pozemkového fondu ako predávajúceho, pritom vlastnícke právo na samotný Slovenský pozemkový fond nikdy neprešlo a prevod pozemkov podľa uvedenej kúpnej zmluvy bol realizovaný po nadobudnutí nehnuteľností Hlavným mestom SR. Navrhovateľ vzhľadom na uvedené žiadal, aby sa súd ako prejudiciálnou otázkou zaoberal oprávnenosťou zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na SR - Slovenský pozemkový fond na základe vyhotoveného geometrického plánu, najmä však oprávnenosťou prevodu vlastníckeho práva zo Slovenského pozemkového fondu na zomrelého C. G. a manželku L. G., ktorí nehnuteľnosti nadobudli od subjektu, ktorý nebol oprávnený nakladať s pozemkami parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X v k.ú. D.. Nadobudnutie vecí od nevlastníka nevedie k vzniku vlastníckeho práva, takýto úkon je pre rozpor so zákonom neplatný a nie je mu možné priznať súdnu ochranu. Ani následný prevod (na žalovaných) nič nemení na skutočnosti, že Hlavné mesto SR je riadnym vlastníkom dotknutých pozemkov. Naliehavý právny záujem na určení podľa § 80 písm. c) O.s.p. navrhovateľ preukazuje tým, že bez určenia vlastníckeho práva súdom by bolo právne postavenie neisté a nebol by schopný, napriek tomu, že disponuje dôkazmi o svojom vlastníckom práve, dosiahnuť želanú zmenu v údajoch katastra nehnuteľností a docieľiť nápravu vzniknutého stavu.

6. Žalovaní považovali návrh za nedôvodný, žiadali ho zamietnuť. Pokiaľ žalobca argumentuje iba tým, že vlastníkom predmetných parciel sa stal priamo zo zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí od 1.5.1991 a Slovenský pozemkový fond nemohol byť zapísaný na LV ako vlastník pôvodne jednej veľkej parcely, resp. viacerých, tak táto jeho téza je mylná a nezodpovedá zákonu. Zákon o majetku obcí upravil pravidlá a predpoklady prechodu vecí, práv a majetku z vlastníctva štátu do vlastníctva obcí a zásady majetkového postavenia a hospodárenia s ich majetkom (§ 1 ods. 1 zákona, v ktorom je vymedzený samotný účel zákona). V § 3 vymenúva veci, práva a majetok, ktorý do vlastníctva obcí neprechádza. V ustanovení § 14 ods. 2 zase stanovuje, že zápis prechodu vlastníckeho práva zo štátu na obec v evidencii nehnuteľností vykonajú príslušné strediská geodézie na základe zoznamov potvrdených orgánom miestnej štátnej správy a obecným zastupiteľstvom. Z uvedeného možno nepochybné vyvodiť, že išlo

o proces postupnej pasportizácie vecí, majetku a práv k času účinnosti zákona, ktorý mal byť zavŕšený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 14 ods. 2 zákona (zoznamom). Zo žiadneho ustanovenia zákona nie je možné vyvodiť, že by zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí bol znárodňovaním, či vyvlastňovacím zákonom, na základe ktorého ipso iure prechádzalo vlastnícke právo na nový subjekt. Sám zákon iba nadväzoval na zákon o obecnom zriadení a mal vytvoriť orgánom miestnej samosprávy majetkové predpoklady na realizáciu ich zákonných kompetencií. Následná novela zákona vykonaná zákonom č. 306/1992 Zb. v ustanovení § 15c ods. 1 písm. c) upravila, že vlastníctvom obce sa nemôžu stať ani pozemky, na ktorých bola zriadená záhradkárska alebo chatová osada. Keďže ku dňu účinnosti tejto novely - k 25.6.1992 nebola pasportizácia predmetných pozemkov vykonaná a zoznam nebol ani odsúhlasený a daný na zápis zmien vlastníckych práv, jej prijatie vytvorilo prekážku, aby k tomu mohlo vôbec prísť v budúcnosti. Potom možno uzavrieť, že vlastníkom týchto pozemnoknižných parciel zostal štát, v mene ktorého konal Slovenský pozemkový fond a nič mu nebránilo ich následne odpredať právnym predchodcom, navyše k takémuto postupu ho zaväzoval ďalší zákon - o usporiadaní vlastníckych vzťahov k záhradkárske osadám. Za nespornú považujú skutočnosť, že na predmetných parcelách bola v minulosti zriadená záhradkárska osada, ich predchodcovia užívali záhradku ako členovia Slovenského zväzu záhradkárov Základná organizácia Bratislava - Lido, ZO 5-12 od roku 1965, o čom predložili členský preukaz na meno ich otca B.. C. G..

7. Slovenský pozemkový fond (ako žalovaný v 1. rade v konaní 15C 38/01) vo svojich písomných vyjadreniach považoval návrh žalobcu za nedôvodný. V zmysle § 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.5.1991, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky vecí, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Podľa § 7 ods. 2 zákona orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä udržiavať a užívať majetok, chrániť majetok pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím, používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu. V zmysle § 14 ods. 1 zákona, o prechode vlastníctva vecí, postúpení majetkových práv a záväzkov sú povinné spísať odovzdávajúce a nadobúdajúce právnické osoby písomné protokoly. Taktiež sa v tomto ustanovení uvádza, že o prechode práva hospodárenia k veciam a postúpení majetkových práv a záväzkov do správy organizácií spíšu protokoly orgány miestnej štátnej správy, obecné zastupiteľstvá a organizácie. V odseku 4 tohto paragrafu je uvedené, že obce, mestá, mestské časti a organizácie založené alebo zriadené obcou sú povinné podať do 12 mesiacov od účinnosti tohoto zákona návrh na zápis do evidencie nehnuteľností. Ak sa nadobudnutie majetku viaže na ďalšie podmienky, sú povinné podať návrh do 12 mesiacov od prevzatia majetku. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ si nesplnil svoju povinnosť ktorú mu ukladá § 7 ods. 2 a § 14 ods. 4 zákona.

8. Dňa 24.6.1991 nadobudol účinnosť zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku. V § 1 je vymedzený rozsah pôsobnosti zákona, v § 17 sa uvádza, že nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu uvedené v § 1 ods. 1 spravujú právnické osoby zriadené zákonmi Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady (ďalej len "pozemkové fondy"). Dňa 19.8.1991 nadobudol účinnosť zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách. Na základe ustanovenia § 34 sa zriadil Slovenský pozemkový fond, ktorý spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom (§ 17 ods. 1 zák. č. 229/1991) a nakladá s pozemkami, ktorých vlastníci nie je známy, čo je aj prípad sporných nehnuteľností. Slovenský pozemkový fond na účely správy nehnuteľností je za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, ako aj zákonom o pozemkových úpravách oprávnený prevádzať bezplatne do vlastníctva oprávnených osôb pozemky, ak im nemožno podľa týchto predpisov vydať pôvodné pozemky, uzatvárať zmluvy o výmene pozemkov s vlastníkmi, na ktorých je zriadená záhradková alebo chatová osada, takisto je oprávnený prenajímať nehnuteľný majetok na poľnohospodárske využitie, je takisto účastníkom pozemkových úprav ohľadne v zákone uvedeného majetku. Pri zápise uvedených sporných nehnuteľností postupoval Slovenský pozemkový fond v súlade so zákonom č. 180/1995 Z.z. v platnom znení o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Nakladanie s pozemkami vo vlastníctve štátu, s pozemkami s nezisteným vlastníkom a s pozemkami, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií lebo ak sa nepreukáže inak, je možné iba na základe údajov katastra nehnuteľností. Zo zákona č. 180/1995 Z.z. vyplýva pre Slovenský pozemkový fond povinnosť, aby sa pozemky s nezisteným vlastníkom zapísali do katastra nehnuteľností v súlade s postupom uvedeným v zákone č. 162/1995

Z.z. Dňa 25.6.1992 nadobudol účinnosť zákon č. 306/1992 Zb., ktorým sa do zákona č. 138/1991 Zb. doplnilo ustanovenie § 15c ods. 1 písm. c), podľa ktorého na obce neprechádzajú pozemky, na ktorých bola zriadená záhradkárska alebo chatová osada. Na pozemkoch, ku ktorým žiada navrhovateľ určiť vlastnícke právo je zriadená záhradkárska osada, ZO SZZ Bratislava Lido 5-12. Dňa 6.5.1996 Slovenský pozemkový fond požiadal v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 229/1991 Zb., zák. č. 330/1991 Zb. správu katastra o zápis vlastníckeho práva k pozemkom parc. č. XXXX, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, zapísané v KN pod parc., č. XXXX ako záhrady. Následne Slovenský pozemkový fond kúpnu zmluvou XK XXXX XX odpredal predmetné nehnuteľnosti jednotlivým členom záhradkárskej osady, ZO SZZ Bratislava - Lido 5-12.

9. Z listinných dôkazov vykonaných v konaní je zrejmé nasledovné:

10. Podľa výpisu z pozemkovej knihy k.ú. Petržalka vo vložke č. 2775 je zapísané A)Majetková podstata parc. č. XXXX Les Stadt Brundau 76 arov 53 m², B Vlastníctvo: Československý štát - Okresný národný výbor Bratislava - Petržalka v celosti, podľa právoplatného rozhodnutia odboru pôdohospodárstva rady ÚNV v Bratislave č. Pôd. 8-1850/1-1958 zo dňa 15. apríla 1960 a podľa vl. nar. č. 81/58 Zb.

11. Z potvrdení Slovenského zväzu záhradkárov - Ústredný výbor (zo dňa 3.8.1993 a 30.1.1995) vyplýva, že základná organizácia SZZ Bratislava Petržalka vznikla dňa 2.3.1959 pod evid. č. 5-1. Od tejto ZO SZZ sa v r. 1991 odčlenila Základná organizácia SZZ Bratislava - Lido, ktorá je evidovaná pod evid. č. 5-12. Je registrovaná ako Základná organizácia so samostatnými právnymi subjektami - teda je samostatný právny subjekt. Z uvedeného vyplýva, že môže vo všetkých právnych vzťahoch ako oprávnený samostatný právny subjekt.

12. Dňa 7.9.1995 bola uzatvorená podľa §§ 17 a 18 zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov a § 34 zák. č. 330/1991 Zb. a nar. vlády č. 208/1994 Z.z. Nájomná zmluva č. X XXXX XX medzi prenajímateľom: Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond a nájomcom: ZO-SZZ Lido č. 5-12 Petržalka. Predmetom nájomnej zmluvy podľa čl. I. je prenájom pozemkov vo vlastníctve SR v správe prenajímateľa v k.ú. D.a, vedené v PKV č. XXXX - parc. č. XXXX roľa o výmere 16638 m², parc.č. XXXX lúka o výmere 8032 m², PKV č. XXXX - parc.č. 5932 záhrada o výmere 879 m² a v PKV č. XXXX - parc. č. XXXX les o výmere 7633 m². Uvedené pozemky sú zapísané v KN ako parc. č. XXXX záhrada o výmere 12511 m², ktorú má v prenájme ZO-SZZ Lido č. 5-12 Petržalka. Podľa čl. III. Nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu v správe SPF parc.č. XXXX uvedené v čl. I. sa prenájimajú nájomcovi na dobu 10 rokov, t.j. od 1.1.1995 do 31.12.2004, v súlade so Smerným územným plánom hl. mesta SR Bratislavy a v súlade s riešením reštitučných náhrad. Táto nájomná zmluva nesporne preukazuje, že záhradkárska osada na predmetných parcelách v danom období (preukázateľne od roku 1991) zriadená bola.

13. Dňa 6.5.1996 doručil Slovenský pozemkový fond Katastrálnemu úradu v Bratislave Žiadosť o zápis na LV pre SPF, ktorou žiadal v súlade so zák. č. 229/1991 Zb a zák. č. 162/1995 Z.z. zapísať PKV č. XXXX, PKV č. 2785 a PKV č. XXXX (s uvedením čísiel parciel, kultúry a výmery) zapísaných v KN pod parc. č. 5372 ako záhrady, v časti B vlastník: Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu.

14. Listom zo dňa 7.7.1997 požiadal Slovenský pozemkový fond katastrálny odbor OU Bratislava V o zápis geometrického plánu č. XXXXX XXX-XX/XX overeného dňa 26.6.1997 na LV pre SPF.

15. Dňa 29.9.1997 uzatvorili predávajúci Slovenský pozemkový fond a kupujúci Členovia záhradkárskej osady ZO SZZ č. 5-12 Lido Petržalka, vymenovaní v poradí 1) až 34) (pričom kupujúci manželia sú uvedení pod jedným poradovým číslom) Kúpnu zmluvu č. XK XXXX XX. Predmetom kúpy sú pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Petržalka, vedené na liste vlastníctva č. XXXX vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu Bratislava, identifikované geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XX, ktorý je súčasťou záhradkárskej osady ZO SZZ č. 5-12 Lido - Petržalka. Vklad vlastníckeho práva na kupujúcich podľa zmluvy bol Katastrálnym odborom povolený dňa 11.5.1998 pod č. V-4533/97, vrátane právnych predchodcov žalovaných C. G. K. L. G. a ich vlastníctvo bolo zapísané k parc. č. XXXX/X na LV č. XXXX v podiele 1/34 a k parcele č. XXXX/X na LV č. XXXX v podiele 1/1.

16. Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu súd konštatoval, že účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb., t.j. dňom 15.4.1991 nastali predpoklady v zmysle § 2 ods. 1 pre prechod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v PK vložke č. 2775 z majetku Slovenskej republiky (v správe Obvodného národného výboru Bratislava - Petržalka) do vlastníctva obce - Hlavné mesto SR Bratislava. Prechodné a záverečné ustanovenia v § 14 zákona však stanovili, že zápis prechodu vlastníckeho práva štátu na obec vykonajú príslušné strediská geodézie na základe zoznamov potvrdených orgánom miestnej štátnej správy a obecným zastupiteľstvom, a obciam, mestám a iným stanovili povinnosť podať do 12 mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na zápis do evidencie nehnuteľností. Teda k zápisu prechodu vlastníctva nedochádzalo priamo zo zákona dňom účinnosti zákona 15.4.1991, ale len na základe návrhu obce podaného do 12 mesiacov. Je nesporné, že žalobca žiaden zoznam majetku nevyhotovil a tento na zápis prechodu vlastníckeho práva do evidencie nehnuteľnosti nepredložil ani v stanovenej 12-mesačnej lehote t.j. do 15.4.1992, ani neskôr. Javí sa, že žalobca od 15.4.1991 minimálne do času pred podaním žaloby na súd nemal žiadnu vedomosť o prípadnom prechode vlastníctva, resp. o existencii predmetných nehnuteľností, keďže takmer 9 rokov neurobil nič, čo mu ukladá zákon v ustanovení § 7. Treba zdôrazniť, že v katastri nehnuteľností sa od r. 1991 nenachádzal žiaden záznam o prechode vlastníckeho práva na žalobcu v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. (a neskôr takémuto prechodu bránilo aj ustanovenie § 15c ods. 1 písm. c) zákona).

17. Z uvedeného súd vyvodil záver, že nehnuteľnosti zapísané pôvodne v PK vložke č. 2775 (a iných) neprešli dňom 15.4.1991 do vlastníctva navrhovateľa priamo zo zákona, ale naďalej zostali vo vlastníctve štátu a nakladanie s týmito nehnuteľnosťami sa dostalo pod režim zákona č. 229/1991 Zb. účinného od 24.6.1991 a zákona č. 330/1991 Zb. účinného od 19.8.1991 a iných.

18. Slovenský pozemkový fond nakladal s predmetnými pozemkami ako nehnuteľnosťami vo vlastníctve štátu, ktorých vlastník nie je známy v súlade so zákonmi č. 229/1991 Zb., č. 330/1991 Zb., č. 162/1995 Z.z. a č. 64/1997 Z.z. V rozsahu zákonných kompetencií bol oprávnený nakladať s majetkom štátu vrátane prenájmu pozemkov Základnej organizácii SZZ Lido č. 5-12 v roku 1995, pozemkových úprav, až po ich predaj jednotlivým členom ZO kúpnu zmluvou č. 4K 0682 97. Na základe týchto právnych úkonov, ktoré súd považuje za platné, právni predchodcovia žalovaných nadobudli vlastníctvo pozemkov z majetku Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu (nie z majetku žalobcu) a to dobromyseľne, v súlade s platnými zákonmi a títo boli, ako právoplatní vlastníci zapísaní na liste vlastníctva, oprávnení dispozičným úkonom - darovacou zmluvou previesť vlastníctvo na odporcov. Je irelevantné tvrdenie žalobcu v konaní, že záhradkárska osada nebola zriadená v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. či zák. č. 64/1997 Z.z., resp. že v súčasnej dobe sú pozemky zdevastované a neslúžia záhradkárskym účelom.

19. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že ku dňu 15.4.1991 došlo k zákonnému prechodu vlastníckeho práva v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. k predmetným pozemkom naňho, a žalovaní sa stali vlastníkmi na základe zákonných dôvodov, súd jeho návrh na určenie vlastníctva rozsudkom zo dňa 10.3.2015 v celom rozsahu zamietol a zaviazal ho na náhradu trov konania žalovaným.

20. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením sp .zn. 5Co 406/2015-77 zo dňa 30.3.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia (ods. 26., 27.) odvolací súd vytýka prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesúhlasil s názorom, že nesplnenie povinnosti obce podľa § 14 zákona č 138/1991 Zb. má za následok, že vlastníctvo k nehnuteľnosti neprešlo. Uložil súdu prvej inštancie opätovne vo veci konať a riadiť sa preňho záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní musieť skúmať deň právoplatného a zákonného založenia základnej organizácie SZZ s ohľadom na ustanovenie § 15c ods. 1 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb.

21. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie vylúčením svedkov navrhnutých stranami a listinami vyžiadanými od SPF.

22. Svedok B.. D. D. vypovedal, že začiatkom 90-tych rokov, keď prišiel na Slovensko, stal sa predsedom Základnej organizácie SZZ 5-1, ktorá podľa jeho informácií vznikla asi v roku 1957. Pod túto organizáciu v súčasnosti patria 3 záhradkárske osady, ani jedna nemá pomenovanie Lido. Tvrdil, že pozemky im boli dané do užívania na záhradkárske účely, je presvedčený že takýto dokument bol vydaný buď

ONV alebo iným, v každom prípade existoval, keďže ako regulérna ZO za predmetné pozemky platili daň z nehnuteľnosti a to buď ONV a v súčasnosti magistrátu. Najmä z dôvodu, že sa im nepodarilo takýto dokument dohľadať, boli neúspešní vo svojej snahe odkúpiť pozemky. Tvrdil, že žiadna základná organizácia záhradkárskeho zväzu nevznikne bez toho, aby jej boli pridelené pozemky na hospodárenie pre členov.

23. Svedkyňa T. Š. vypovedala, že má vedomosť, že záhradkárska organizácia s pôvodným označením Lido 5-1 vznikla v roku 1959, záhradkárska osada za hrádzou previtala, bol to raj na zemi. Záhradkárska osada sa rozrastala, v roku 1991 sa od ZO odčlenila ZO Lido 5-12, jej členmi sa stali členovia pôvodnej organizácie 5-1. Od roku 1994 ona bola predsedníčkou ZO 5-12. V čase, keď sa ona stala predsedníčkou, bol už pozemok na záhradkárske účely oplotený, v rámci oplotenia bol pozemok rozdelený pre jednotlivých členov, ktorí na ňom hospodárili, záhradky boli oddelené prechodnými chodníkmi, k oploteniu a rozdeleniu pozemku došlo podstatne skôr, ako sa ona stala predsedníčkou. ZO 5-12 mala uzavretú nájomnú zmluvu vystavenú SPF asi v roku 1994. Následne nastal proces odkúpenia pozemkov jednotlivými členmi. Tvrdila, že ona sama predložila spolu so žiadosťou o odkúpenie pozemku SPF súhlasné stanovisko magistrátu s odpredajom pozemkov.

24. Slovenský pozemkový fond na vyžiadanie súdu predložil originály listín týkajúce sa uzavretia nájomnej zmluvy č. 4219595 medzi SR - SPF a ZO SZZ Lido číslo 5-12 Petržalka dňa 7.9.1995 a týkajúce sa uzavretia kúpnej zmluvy č. 4 K 068297 dňa 29.9.1997 a to:

- Potvrdenie Slovenského zväzu záhradkárov - ústredný výbor zo dňa 3.8.1993 o registrácii/samostatnej právnej subjektivite ZO SZZ Bratislava - Lido č. 5-12,
- Potvrdenie Slovenského zväzu záhradkárov - ústredný výbor zo dňa 30.1.1995 o tom, že ZO SZZ Bratislava - Petržalka vznikla 2.3.1959 pod evid. č. 5-1 a od tejto ZO SZZ sa v r. 1991 odčlenila ZO SZZ Bratislava - Lido, ktorá je evidovaná pod č. 5-12,
- čestné prehlásenie Predsedníctva ObV SZZ Bratislava V zo dňa 8.5.1995 formou Uznesenia pre ZO SZZ Bratislava - Lido 5-12 o prenájme pozemku parc. č. XXXX, a o tom, že pôvodná Nájomná zmluva bola archivovaná a uskladnená v r. 1991 u Záhradkárskych služieb v Rusovciach, kde uhořela spolu s ostatnými materiálmi,
- geometrický plán č. XXXXX XXX-XX/XX a žiadosť z 7.7.1997 o jeho zápis na list vlastníctva,
- čiastočný výpis z listu vlastníctva č. 2129 pre kat. ú. Petržalka, vyhotovený 14.8.1997, kde bol v časti B: Vlastníci zapísaný SR - Slovenský pozemkový fond Bratislava,
- náčrt osady č. 24,
- kópia z katastrálnej mapy z 18.4.1994,
- spätná identifikácia parciel z 12.12.1994, podľa ktorej časti pozemkovoknižnej parcely číslo XXXX (evidovaná vo vložke XXXX) parciel č. XXXX K. XXXX (evidované vo vložke č. XXXX) a parcely č. XXXX (evidované vo vložke č. XXXX) boli identifikované v stave katastra nehnuteľností ako parcela č. XXXX, druh pozemku: záhrada, výmera 1 ha 1675 m², užívateľ číslo ev. listu 3, Hl.m. SR,
- potvrdenie o BPEJ k parcele č. XXXX, XXXX zo dňa 30.1.1995,
- vyjadrenie OÚ Bratislava, referát poľnohospodárstva zo dňa 13.1.1995 k parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. D. o tom, že uvedené parcely sú vedené ako konfiškáty podľa nar. SNR č. 104/1945 Zb.,
- vyjadrenie Pozemkového úradu Bratislava z 1/1995 vo veci prešetrovania reštitučných nárokov k parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. D., že k uvedeným pozemkom sa neprihlásila žiadna oprávnená osoba a ďalšie listiny (ktoré sa už v spise nachádzajú) s tým, že „Vzhľadom na záväzný druh pozemku (podľa spätnej identifikácie), tieto pozemky vo vlastníctve SR podľa § 1 a 17 zákona č., 229/1991 Zb. v spojení s ustanovením § 15c ods. 1 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. spravuje SPF.“

25. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojom tvrdení, že sporné pozemky nadobudol v zmysle § 2 zákona č. 138/1991 Zb. Je síce preukázané, že záhradkári užívali predmetné pozemky na záhradkárske účely v rámci organizácie Lido 5-12, ale nebolo preukázané, že táto osada bola zriadená legálne na územnom princípe. Poukázal na spätnú identifikáciu parciel zo dňa 12.12.1994, z ktorej vyplýva, že pozemky parcelné číslo 5372 boli vo vlastníctve Hl. mesta zapísané na evidenčnom liste 3 a táto skutočnosť bola SPF známa v čase uzatvárania nájomnej zmluvy so ZO SZZ Lido 5-12.

26. Žalovaní rovnako zotrvali na svojom tvrdení, že záhradkárska osada bola riadne zriadená na predmetných pozemkoch a to podľa predpisov platných v roku 1959. Dočasné užívanie pozemkov

zaviedol až občiansky zákonník v roku 1964, takisto zriadenie záhradkárskych osád na územnom princípe zaviedol stavebný zákon v roku 1976. To, že záhradkárska osada bola v danej lokalite a v danom čase legálne zriadená dosvedčuje aj Upozornenie Magistrátu hl. mesta SR zo dňa 29.5.1996, adresované predsedníčke ZO T. Š., ktorým ju ako kontaktnú osobu ZO SZZ upozorňujú na platnosť VZN hl. mesta SR Bratislavy č. 4/1995 o nakladaní s komunálnym odpadom, cit.: "Z dôvodu zabezpečenia čistoty a poriadku v okolí záhradkárskych osád Vás žiadame o zmluvné zabezpečenie odvozu a zneškodnenie odpadu, ktorý vzniká pri Vašej záhradkárskej činnosti pre všetkých členov záhradkárskej osady do 30.6.1996. Odvoz a zneškodňovanie komunálneho odpadu vykonávajú toho času Technické služby, s.r.o., Denova a OLO a.s." Vzhľadom na uvedené, nehnuteľnosti, na ktorých bola zriadená záhradkárska osada, boli vylúčené z prechodu do vlastníctva obce.

27. Súd vyhodnotil vykonané dokazovanie v súlade s vyššie citovaným ustanovením CSP a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť:

28. Listinami mal súd za preukázané, že ZO SZZ Bratislava - Petržalka, evid. č. 5 -1 vznikla 2.3.1959 a od tejto ZO SZZ sa v r. 1991 odčlenila ZO SZZ Bratislava - Lido, evid. č. 5-12. Napriek tomu, že sa stranám nepodarilo predložiť listiny o užívaní predmetných pozemkov v čase od založenia ZO v r. 1959, všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že tieto pozemky boli dané do užívania ZO na záhradkárske účely Obvodným národným výborom, odbor poľnohospodársky, Bratislava - Petržalka, čomu nasvedčuje aj jeho list zo dňa 13.3.1959, ktorým vzal na vedomie založenie miestnej pobočky SSZO (viď čl. I. 96 v spise). Súd mal za preukázané, že záhradkárska osada bola oplotená a pozemky užívané jednotlivými členmi ZO boli oddelené prechodnými chodníkmi. Podľa spätnej identifikácie parciel zo dňa 12.12.1994 vyhotovenej správou katastra v Bratislave, bola časť pozemkov pôvodne evidovaných v pozemkovej knihe zapísaná v katastri nehnuteľností pod parc. č. 5372 v kultúre záhrady. Súd nemal žiadne pochybnosti, že v danej lokalite bola legálne zriadená záhradkárska osada (pred 15.4.1991). Vzhľadom na druh pozemku, správou týchto pozemkov vo vlastníctve štátu v zmysle § 1 a 17 zák. č. 229/1991 Zb. bol poverený Slovenský pozemkový fond (bez ohľadu na to, že v katastri nehnuteľností bolo zapísané hl. mesto SR). Bol oprávnený pozemky prenajať a za splnenia zákonných podmienok tieto pozemky odpredať. Geometrický plán, ktorý nechal vyhotoviť za účelom odpredaja časti pozemkov jednotlivým kupujúcim len osvedčoval už faktický stav (nákras osady č. 24) a bol nevyhnutný pre identifikáciu konkrétnych výmer a parciel odpredávaných kupujúcim. Súd úkony vykonané Slovenským pozemkovým fondom v súvislosti s odpredajom pozemkov považoval za zákonné a Kúpnu zmluvu uzavretú s kupujúcimi dňa 29.9.1997 za platnú (bližšie viď odôvodnenie v ods. 22).

29. Vzhľadom na zistený skutkový stav, teda že na predmetných pozemkoch bola zriadená záhradkárska osada, súd dospel k záveru, že predmetné pozemky v zmysle § 15c ods. 1 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. neprešli z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

30. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. vecne tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyjadreného v Rozsudku zo dňa, 30.03.2017, čk. 5Co/406/2015-77 neposúdil do všetkých dôsledkov k veci sa vzťahujúce skutočnosti, nezohľadnil predložené listiny a samotné rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne posúdenie veci pritom spočíva vtom, že súd vec posúdil podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo že inak správne použitý právny predpis nesprávne vyložil a na zistený skutkový stav ho nesprávne aplikoval.

Žalobca namieta, že súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil a neposúdil právne predpisy vzťahujúce sa na konfiškát. Žalobca sa nestotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu a síce, že na žalovaných pozemkoch bola legálne zriadená záhradková osada a preto nemohli pozemky prejsť do vlastníctva hlavného mesta SR Bratislavy podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov ale zostali vo vlastníctve Slovenskej republiky a prešli do správy Slovenského pozemkového fondu a že nakladanie s pozemkami sa dostalo pod režim zákona č. 229/1991 Zb. účinného od 24.06.1991 a zákona č. 330/1991 Zb. účinného od 19.08.1991. Súd v napadnutom rozhodnutí v bode 10 uvádza, že bol zriadený Slovenský pozemkový fond (ďalej aj ako „SPF“), a že tento vykonával správu daného pozemku. Žiadna listina o nakladaní s daným pozemkom

SPF nebola predložená a ani súd samotné nakladanie či hospodárenie s pozemkov SPF (od jeho vzniku teda od roku 1991 až do uzatvorenia nájomného vzťahu v roku 1995) nebolo deklarované či preukazované. Napriek predloženým listinám a vydaným právoplatným rozhodnutiam v správnom konaní, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu zaujal Okresný súd Bratislava V nesprávny právny názor k otázke legálnosti zriadenia záhradkovej osady ZO SZZ č. 5-12 LIDO a nesprávne posúdil príslušné ustanovenia zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Hlavné mesto SR Bratislava od podania návrhu neustále poukazovalo na skutočnosť, že pôvodný pozemok parc. č. 5935 k. ú. Petržalka bol označený ako kultúra „les“ a v Čase užívania pozemkov Československým štátom išlo skutočne o pozemok na ktorom boli vzrastlé lesné porasty, súvislý pás pozemku, ktorý nebol rozdelený na jednotlivé záhradky a neboli vytvorené spoločné priestory zabezpečujúce prístup k záhradkám. Išlo o kompaktný celok s trávnatými porastmi a prevažujúcimi lesnými drevinami nevyužiteľný na záhradkárске účely. Pre vytvorenie záhradkovej osady bolo v minulosti potrebné splniť viaceré zákonné predpoklady. Vznik záhradkových osád v danej lokalite bol podmienený vydaním územného rozhodnutia svedčiaceho o tom, že dotknuté pozemky je možné v zmysle územného plánu využiť pre záhradkárске účely. Základná organizácia LIDO 5-12 vznikla z pôvodnej Základnej organizácie 5-1 Petržalka, ktorá nemala nikdy usporiadaný vzťah k pozemkom. O tejto skutočnosti svedčí aj rozhodnutie bývalého Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č. 4060/2004/6417/12/L VY zo dňa 30.11.2012, ktoré poukazuje na to, že v danej lokalite nebola riadne zriadená záhradková osada. Uvedené správne rozhodnutie mal konajúci súd k dispozícii a napriek tomu vyhodnotil, že v čase prechodu vlastníckeho práva žalovaných nehnuteľností na Slovenskú republiku - Slovenský pozemkový fond išlo o pozemky, na ktorých bola zriadená záhradková osada. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil vznik právnej subjektivity Základnej organizácie SZZ č. 5-12 LIDO ktorá sa odčlenila od ZO SZZ č. 5-1 v roku 1991, ale nezaoberal sa otázkou, či ZO SZZ č. 5-1 a č. 5-12 mali právny vzťah k žalovaným nehnuteľnostiam, či boli zriadené na územnom princípe, alebo len na organizačnom základe. Podľa žalobcom zabezpečených dôkazov Zmluva o dočasnom užívaní národného majetku (tzv. veľká zmluva) bola uzatvorená dňa 23.05.1990 (k iným nehnuteľnostiam pre danú záhradkársku organizáciu) podľa § 71 a 348 Hospodárskeho zákonníka a podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom medzi Československým štátom - Obvodným národným výborom Bratislava V ako odovzdávajúcim subjektom a Obvodným výborom Slovenského zväzu záhradkárov Bratislava V ako preberajúcim subjektom a viazala sa k pôvodným pozemkom parc. č. 5904/2, 5904/3, 5921/1, 5921/2, 5933/1 a 5922/2 k. ú. Petržalka, k zmluve nebol daný súhlas nadriadeného orgánu a nebolo vydané rozhodnutie o využití územia podľa § 52 až § 58 vyhlášky č. 83/1976 Zb. o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a podľa ustanovenia § 32 písm. b), § 37, §38 a § 117 zákona Č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku. Ide o situáciu, kedy síce majú záhradkári k dispozícii zmluvu o dočasnom užívaní, ktorá však nemá všetky požadované náležitosti nie je v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi a navyše sa netýka žalovaných nehnuteľností. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie pri vydaní rozhodnutia nevychádzal zo všetkých listín, nedostatočne posúdil legálnosť zriadenia záhradkovej osady na žalovaných nehnuteľnostiach v čase prechodu nehnuteľností v prospech hlavného mesta SR Bratislavy a nedostatočne sa vysporiadal s námietkou legálnosti zriadenia záhradkovej osady Č. 5-1 a rovnako aj osady č. 5-12 LIDO. Posúdenie otázky legálnosti zriadenia, príp. možnosti zriadenia záhradkovej osady na žalovaných nehnuteľnostiach považuje žalobca za prioritné v prípade, ak úlohou súdu je posúdiť prechod vlastníckeho práva z Československého štátu na hlavné mesto SR Bratislavu. Ak teda neprišlo k zriadeniu záhradkovej osady nebolo ani dôvodné zo strany Slovenského pozemkového fondu vyhotovovať geometrický plán č. 34556524-95, ktorým sa vytvorili nové pozemky (záhradky spolu s prístupovými chodníkmi), medzi inými aj žalované nehnuteľnosti, ktoré boli následne v roku 1997 zapísané v prospech Slovenského pozemkového fondu a ku ktorým bola uzatvorená Nájomná zmluva zo dňa 07.09.1995. Takýto zápis vlastníckeho práva v prospech subjektu, ktorý nemal oprávnenie s pozemkami nakladať možno považovať za idúci nad rámec zákona. Vlastnícke právo z Československého štátu nemohlo prejsť na základe predložených listín na SR - Slovenský pozemkový fond a tento nebol oprávnený s predmetom tohto sporu ďalej nakladať a prevádzať nehnuteľnosti v prospech právnych predchodcov žalovaných. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že vlastnícke právo z Československého štátu nebolo pôvodne zapísané v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu, pričom následný prevod pozemkov v prospech jednotlivých fyzických osôb bol realizovaný výlučne Slovenským fondom, ktorý ako subjekt nebol nikdy vedený ako vlastník pozemkov. Pri prevode nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.1997 bola porušená zásada „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“ uplatňujúca sa v súčasnom platnom práve, ktorá znamená, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ zmluvou prevedie vec na iného ten, kto ju nevlastní, je takýto úkon pre rozpor so zákonom

neplatný. Ani následný prevod nič nemení na skutočnosti, že hlavné mesto SR Bratislava je riadnym vlastníkom dotknutých pozemkov. Nadobudnutie veci od ne vlastníka, s výnimkou nadobudnutia od nepravého dediča nevedie k vzniku vlastníckeho práva a preto mu nie je možné priznať súdnu ochranu. Žalobca uvádza, že boli splnené oba zákonné predpoklady pre prechod vlastníctva zo štátu na obce zo zákona teda podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalobca zastáva názor, že hlavné mesto SR Bratislava sa stalo vlastníkom predmetu tohto sporu zo zákona, pričom na prechod vlastníckeho práva nebolo potrebné spisovať evidencie majetku a tieto následne predkladať na zápis do evidencie nehnuteľností. Išlo o zákonný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý nastáva dňom účinnosti zákona za splnenia zákonných podmienok, ktoré žalobca riadne splnil. Rovnako bolo preukázané, že zákonnému prechodu vlastníckeho práva nebránila žiadna prekážka, a už vôbec nie prekážka zriadenej záhradkovej osady, ktorá bola stanovená až následnou právnou úpravou novelou zákona o majetku obcí číslo 306/1992 Zb. účinnou ku dňu 24.06.1992, ktorá navyše nezakotvila retroaktivitu v právnych vzťahoch.

31. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril intervenient na strane žalovaných, ktorý nesúhlasí s argumentáciou žalobcu a sám uvádza, že Argument o nemožnosti prechodu vlastníckeho práva k žalovaným pozemkom na žalobcu. Intervenient tvrdí, že na žalobcu nemohlo prejsť vlastnícke právo k žalovaným pozemkom, pretože došlo k vykonaniu nesprávneho zápisu na pozemnoknižnej vložke č. XXXX. Argument o nepochybnej existencii Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Bratislava Petržalka 5-1 a Záhradkárskej osady LIDO. Intervenient tvrdí, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že existenciu Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Bratislava Petržalka 5-1, ako aj Záhradkárskej osady LIDO nespochybovali ani štátne orgány (ONV Bratislava - Petržalka) ani samosprávne orgány (Magistrát Hlavného mesta SR Bratislava). Argument o aplikovateľnosti § 15c Zákona o majetku obcí. Intervenient tvrdí, že na prejednávanej veci je potrebné aplikovať § 15c Zákona o majetku obcí, ktorý vylučuje prechod majetku štátu na obce, pokiaľ ide o pozemky, na ktorých sa nachádza záhradkárska alebo chatová osada. Argument o prednosť princípu právnej istoty a ochrany dobrej viery žalovaných pred princípom nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet. Intervenient tvrdí, že vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci je potrebné uprednostniť princíp právnej istoty a z neho vyplývajúci záujem na ochrane dobromyseľne nadobudnutých práv pred princípom nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet - uprednostnenie tohto princípu by za daných skutkových okolností odporovalo princípu všeobecnej spravodlivosti. Intervenient má za to, že na základe preukázaného skutkového stavu sa žalobca nemohol stať vlastníkom žalovaných pozemkov. Ďalej intervenient poukazuje na to, že keďže meritum prejednávanej veci je určenie vlastníckeho práva, je bez relevancie, či záhradkárska osada vznikla alebo nevznikla riadne. Pre vyhovie žalobnému návrhu je nevyhnutné riadne preukázanie vlastníckeho práva žalobcu k žalovaným pozemkom. Žalobca nepreukázal existenciu trvalej správy ONV Bratislava - Petržalka k žalovaným pozemkom, a preto platí, že tie zostali vo vlastníctve štátu, keďže je nesporné, že žalované pozemky boli skonfiškované a ich vlastníkom sa stal štát. Z tohto dôvodu bol Intervenient oprávnený spravovať žalované pozemky na základe § 34 ods. 2 zák. č. 330/1991 Z. z. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (v znení od 24.07.1996 do 31.03.1998): „Pozemkový fond spravuje poľnohospodárske a lesné nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom“. Ako správca žalovaných pozemkov mohol Intervenient žalované pozemky prenajať a previesť vlastnícke právo na tretie osoby. Intervenient poukazuje na skutočnosť, že existencia Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Bratislava Petržalka 5-1, z ktorej vznikla v r. 1991 Záhradkárska osada LIDO, bola nesporná a v konaní aj riadne preukázaná. Ohľadne prednosti princípu dobrej viery intervenient poukazuje na to, že právni predchodcovia žalovaných boli, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, v dobrej viere, že Intervenient je vlastníkom Pozemkov žalovaných v žalobe zo dňa 2001 a teda, že môže dôjsť k platnému uzatvoreniu Kúpnej zmluvy č. 4 K 0682 97 zo dňa 29.09.1997.

32. K vyjadreniu intervenienta sa vyjadril žalobca, ktorý uvádza, že V celej obsiahlej argumentácii SPF nie je uvedený jediný dokument, či listina, ktorá by preukazovala, že SPF sa reálne zaujímalo o dané pozemky, že s nimi nakladalo, že umožnilo záhradkárom užívať pozemky, vytvoriť si na nich záhradky, či osadiť záhradné chatky. Neboli tiež predložené žiadne listy vlastníctva, či iné verejné listiny svedčiaca o zápise pozemkov v prospech SPF. Argument o nemožnosti prechodu vlastníckeho práva k Žalovaným pozemkom z dôvodu, že prišlo k nesprávnemu zápisu v PKV č. 2775 považuje žalobca za nepodložený. Skutočnosť, že pôvodná PK pare. č. 5935 k. ú. Petržalka bola konfiškátom nebola spochybnená. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením, že k prideleniu skonfiškovaného majetku,

mohol tento majetok odo dňa 01. 9.1959 získať národný výbor do trvalej správy, avšak iba na základe zápisu v pozemkovej knihe vykonaného podľa vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva č. 158/1959 Ú .V. Prevažná väčšina zápisov v pozemkových knihách nebola označovaná podľa akého ustanovenia sa správa vykonáva. Takýto postup nebol upravený zákonom. Nebol predložený predpis, ktorý by nariaďoval alebo podmieňoval zápisy v pozemkových vložkách konkrétnym ustanovením, resp. konkrétnym zákonom, Postačovalo uvedenie správcu. Zo samotného vyššie uvedeného ustanovenia vyplýva, že národné výbory mohli mať majetok získaný konfiškáciou iba na základe zápisu v pozemkovej knihe, nebolo potrebnú uvádzať ustanovenie na základe, ktorého prišlo k prideleniu správy. K druhej argumentácii intervenienta žalobca uvádza, že existencia záhradkárskych osád neobhá. zo strany súdu prvej inštancie dostatočne prešetrová, pretože nebolo listinami preukázané samotné zriadenie tak ZO SZZ č. 5-1 a ani zo SZZ č. 5-12. Svedkovia nevedeli presne povedať kedy a na základe akých listín boli organizácie zriadené. Žalobca má za to, že k zriadeniu záhradkárskej organizácie prišlo, ale len na záujmovom princípe a nie na územnom. Podľa názoru žalobcu taktiež nie je možné aplikovať § 15c zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v tomto prípade neprichádza do úvahy, pretože nebolo preukázané, že skutočne prišlo k zriadeniu záhradkovej alebo chatovej osady.

33. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril intervenient, ktorý zotrváva na svojich doterajších argumentoch a pridrižiava sa svojho predošlého vyjadrenia.

34. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili taktiež žalovaní 1/ a 2/, ktorí považujúcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a žiadajú o jeho potvrdenie. Skutočnosti uvádzané žalobcom považujú za nespôsobilé zmeniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

35. K vyjadreniu intervenienta na strane žalovaných sa vyjadril žalobca, ktorý poukazuje na to, že v celej argumentácii SPF nie je uvedený žiaden dokument či listina, ktorá by preukazovala, že SPF sa reálne zaujímal o dané pozemky, že s nimi nakladalo, že umožnilo záhradkárom užívať pozemky, vytvoriť si na nich záhradky, či osadiť chatky. Práve naopak, z vyjadrenia vyplýva, že neprišlo k hospodáreniu s pozemkami. Podľa názoru žalobcu nebola v konaní existencia záhradkárskych osád v konaní dostatočne prešetrová, pretože nebolo preukázané samotné zriadenie ZO SZZ. Svedkovia nevedeli povedať, kedy presne a na základe akých listín boli organizácie zriadené. Intervenient podľa žalobcu taktiež nesprávne interpretuje vyjadrenie hlavného mesta.

36. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

37. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

38. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

39. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

40. Odvolací súd na začiatok uvádza, že súd prvej inštancie postupoval v súlade pokynmi a usmerneniami odvolacieho súdu a riadil sa preňho záväzným právnym názorom odvolacieho súdu (nesplnenie povinnosti obce podľa § 14 zákona č. 138/1991 Zb. nemá za následok, že vlastníctvo na obec neprešlo). Sporným v konaní zostalo a teda úlohou súdu prvej inštancie bolo vyriešenie otázky právoplatného a zákonného založenia základnej organizácie SZZ vzhľadom na ustanovenie § 15c ods. 1 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

41. Podľa § 15c ods. 1 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, popri majetku, ktorý sa nestáva vlastníctvom obcí podľa § 3, neprechádzajú z majetku Slovenskej republiky do ich vlastníctva podľa § 15a a 15b ani pozemky, na ktorých bola zriadená záhradkárska alebo chatová osada.

42. Po oboznámení sa so súdnym spisom súdu prvej inštancie odvolací súd je toho právneho názoru, že žalovaní 1/ a 2/ dostatočne preukázali právnú existenciu základnej organizácie SZZ 5 - 1 z roku 1959 ku dňu účinnosti ustanovenia § 15c ods. 1 písm. c/ zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Uvedenú skutočnosť žalovaní preukázali v konaní produkovanými dôkazmi, ako listom vtedajšieho Obvodného národného výboru Bratislava - Petržalka zo dňa 13.marca 1959 ktorý týmto listom vzal na vedomie založenie miestnej pobočky SSZO a pobočku SSZO zaregistroval (č.l. 96). Svedectvom Svedka Ing. Prokopa, ktorý vo svojej výpovedi na pojednávaní 10.04.2018 svedčí, že nemá význam aby ZO vznikla, ak nemá pridelený pozemok na ktorom by mohla hospodáriť (č.l. 107). Rovnako tak svedectvom svedkyne Šimovej z toho istého pojednávania, ktorá svedčí, že má vedomosť o tom, že základná organizácia vznikla v roku 1959, táto ďalej uvádza „Ja mám vedomosť o tom, že základná organizácia vznikla v roku 1959 tam záhradkárska osada za hrádzou ... Záhradkárska osada sa rozrástla, pôvodne mala označenie Lido 5 - 1...“ (č.l. 107). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaní si splnili svoju dôkaznú povinnosť a uniesli dôkazné bremeno na preukázanie právnej existencie základnej organizácie SZZ 5 - 1 z roku 1959.

Pokiaľ sa jedná o skutočnosť, že v konaní žalovaní neprodukovali dôkaz samotnú nájomnú zmluvu oprávňujúcu ZO SZZ k užívaniu pozemkov pred rokom 1991, alebo priamy dôkaz o registrácii ZO SZZ odvolací súd uvádza, že nie je spravodlivé očakávať od žalovaných, aby vedeli súdu predložili všetky dokumenty o vzniku záhradkárskeho združenia spreď viac ako 60 rokov. Najmä ak podľa tvrdenia žalovaných archívy ZO SZZ vyhořeli a to ešte pred začatím tohto konania (č.l. 97, 114).

43. Na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že žalobca (Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava) mal možnosť s nadobudnutím účinnosti zákona č. 183/1991 Zb. (19.08.1991) získať sporené pozemky do svojho vlastníctva v zmysle § 2 ods. 1 tohto zákona pokiaľ by splnil podmienku prechodného a záverečného ustanovenia § 14 ods. 1 a 2 tohto zákona ktorou zákonodarca podmienil prechod vlastníctva nehnuteľností do vlastníctva obce a teda vytvoril zoznam majetku a podal návrh na zápis prechodu vlastníckeho práva do evidencie nehnuteľností v stanovenej 12 mesačnej lehote. Žalobca žiaden takýto návrh v zákonom stanovenej lehote nepodal a návrh nepodal ani po nadobudnutí účinnosti zákona č. 306/1992 Zb. (25.06.1992), ktorý novelizoval zákon o majetku obcí, kde podľa jeho § 15c ods. 1 písm. c/ do vlastníctva obcí okrem iného neprechádza ani pozemok na ktorom bola zriadená záhradkárska alebo chatová osada. Uvedenú nečinnosť žalobcu po nadobudnutí účinnosti zákona č. 306/1992 Zb., je možné posúdiť aj ako vedomosť žalobcu o tom že existencia záhradkárskej osady ZO SZZ 5 - 1 na týchto pozemkoch v zmysle § 15c ods. 1 písm. c/ bráni prechodu vlastníckeho práva na obec teda na žalobcu.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešným žalovaným 1/ a 2/ a intervenientovi na strane žalovaných náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).